

Република Србија
УПРАВНИ СУД
10 У 17922/10
10.02.2011.године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд, у већу састављеном од судија: Томислава Медведа, председника већа, Љиљане Максимовић и мр Зорана Рељића, чланова већа, са судским саветником Весном Мраковић, као записничарем, одлучујући у управном спору по тужби П. “С. Е.” д.о.о. из М.,... бр. ..., које заступа пуномоћник Д. С., адвокат из М., бр., поднетој против решења Комисије за заштиту права Управе за јавне набавке Републике Србије бр. од 15.01.2010.године, уз учешће “В. п.” д.о.о. из Б., и са ЈКП “Г. ч.”, Б., бр., као заинтересованих лица, у предмету јавне набавке добара, у нејавној седници већа, одржаној дана 10.02.2011.године, донео је

ПРЕСУДУ

Тужба се **УВАЖАВА** и **ПОНИШТАВА** решење Комисије за заштиту права Управе за јавне набавке Републике Србије бр. од 15.01.2010.године.

Образложење

Оспореним решењем је усвојен захтев за заштиту права подносиоца захтева “В.” д.о.о. из Б. и делимично је поништен отворени поступак јавне набавке добара-комунална надградња-фекалне цистерне за аутоподизач-14 комада, ЈН бр. О.П..... наручиоца ЈКП “Г. ч.”, Б., у делу стручне оцене понуда и доношења одлуке о избору најповољније понуде бр. од 02.11.2009.године. Решењем је обавезан наручилац, ЈКП “Г. ч.”, Б., да подносиоцу захтева “В.” д.о.о. Бе. надокнади трошкове поступка заштите права у износу од динара.

Тужилац тужбом оспорава законитост решења туженог органа из разлога предвиђених одредбом члана 10. став 1. тачка 1. и 3. Закона о управним споровима и

предлаже да суд тужбу уважи, а оспорено решење поништи.

Тужени орган је, у одговору на тужбу, остао у свему при разлозима образложења оспореног решења и предложио да суд тужбу одбије.

Заинтересовано лице је, у одговору на тужбу, предложило да суд тужбу одбије.

Решавајући овај управни спор без одржавања усмене расправе, сагласно одредби члана 33. став 2. Закона о управним споровима ("Службени гласник РС" бр. 111/09), Управни суд је нашао да је тужба основана.

Из оспореног решења и списка предмета се види да је решење донела Комисија за заштиту права Управе за јавне набавке Републике Србије, као колективни орган, а да је на месту за потпис овлашћеног службеног лица туженог органа-председника комисије, решење потписало друго лице, чији је потпис нечитак, уз наводе "за председника", а потпис је оверен печатом туженог органа. У уводу оспореног решења тужени орган се позвао на одредбу члана 117. став 2. тачка 1. Закона о јавним набавкама ("Службени гласник РС" бр. 116/08), којом је прописано да Републичка комисија решењем усваја захтев за заштиту права и, у целини или делимично, поништава поступак јавне набавке уколико је захтев за заштиту права основан, као и на одредбу члана 116. Закона, којом је прописан начин сношења трошкова у поступку при одлучивању комисије.

Према одредби члана 196. став 3. Закона о општем управном поступку ("Службени лист СРЈ" бр. 33/97 и 31/01), писмено решење, између осталог, садржи потпис службеног лица и печат органа. Одредбом члана 197. став 1. истог Закона је прописано да увод решења садржи назив органа који доноси решење и пропис о надлежности тог органа, а одредбом члана 201. став 2. тог Закона је прописано да решење које је донео колегијални орган потписује председавајући, ако законом или другим прописом није друкчије одређено.

Како оспорено решење није потписао председавајући колегијалног органа који је решење донео, чији су име и презиме означени, већ неко друго лице, суд је нашао да су при доношењу оспореног решења учињене битне повреде правила поступка из члана 196. став 3. у вези члана 201. став 2. Закона о општем управном

поступку, које је у поновном поступку потребно отклонити. Овлашћење другог лица или пропис који то одређује за доношење и потписивање решења, по ставу суда, мора да буде означено у уводу решења сагласно одредби члана 197. став 1. у вези члана 285. Закона о општем управном поступку, јер решење може да потпише само службено лице које је законом овлашћено да га донесе, а уколико је то овлашћење пренело на друго лице у складу са законом, број и датум тог овлашћења морају да буду означени у уводу решења.

Са изнетих разлога, Управни суд је, имајући у виду да оспорено решење садржи такве недостатке у облику и саставним деловима, који акт чине очигледно незаконитим, применом одредбе члана 28. став 1. у вези члана 40.ст. 2. Закона о управним споровима, одлучио као у диспозитиву пресуде.

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ
дана 10.02.2011. године, 10 У 17922/10

Записничар
Весна Мраковић,с.р.

Председник већа-судија
Томислав Медвед,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Дејан Ђурић

БТ